

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1'10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Urednišvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pecamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4'50
na mesec " 1'60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Avstrija in Italija.

Isi, 29. avgusta. Minister zunanjih del grof Aehrenthal je bil danes pri cesarju v avdijenci, ki je trajala trideset ur. Minister je poročal cesarju o tekočih zadevah, v prvi vrsti pač o svojem predstoječem sestanku z italijanskim ministrom zunanjih del. Minister grof Aehrenthal se odpelje danes v Solnograd.

Rim, 29. avgusta. Minister zunanjih del San Giuliano se je danes odpeljal v Solnograd na sestanek z avstrijskim ministrom zunanjih del grofom Aehrenthalom.

Isi, 29. avgusta. Ministra grof Aehrenthal in San Giuliano prideta iz Solnograda sem in ostaneta tukaj do petka.

Ogenj v celjski okolici.

Celje, 29. avgusta. Včeraj popoldne se je vžgal vsled preveč zakurjene peči pri posestnici Stožir, po domače Koren, v Šmarjeti hmelj. — Ogenj so hitro opazili in so ga domači ljudje in sosedje še prej pogasili, predno so došli celjski ognjegasei.

Ptujski žganjarji — proti opojnim pijačam.

Ptuj, 29. avgusta. Ptujski okrajni zastop je izdal okrožnico na vsa županstva, v kateri svari starše in vzgojitelje, naj ne dajejo otrokom opojnih pijač. Smešno je pri tem to, da imajo člani ptujskega okrajnega zastopa, kakor Strasschill, Hutter in dr. največje žganjarje in gostilne v Ptuj ter okolici, ter zastrupljajo s svojim slabim žganjem cel okraj.

Škandal pred cerkvijo.

Dunaj, 29. avgusta. Včeraj so klerikanci pred Štefanovo cerkvijo zopet razdeljevali »Bonifaziusblatt«. Vsenemci so nato začeli pred cerkvijo razdeljevati protiklerikalne letake. Zbralo se je na stotine ljudi in prišlo je tudi do škandalov. Policija je posegla vmes, razdeljevanja letakov pa ni mogla preprečiti.

Parnik — ponesrečil?

Trst, 29. avgusta. Nasproti časnikarskim poročilom, da se je potopil parnik »Klara« družbe Avstro-amerikana pri Trafalgarju, izjavlja ravnateljstvo te družbe: Parnik »Klara« je bil določen, da potuje iz pristana Sagunto v Filadelfijo. Dne 21. avgusta je imel odpluti iz Orana v Faro na južnoportugalskem obrežju, kjer bi bil prejel daljna naročila. Tja bi bil moral priti že 23. avgusta, a še do danes ni prišel. Vzlic temu pa ravnateljstvo ni mnenja, da se je parnik potopil, marveč sodi, da je kapitan pozabil na naročilo, ustaviti se v Faru, ter je naravnost odplul v Filadelfijo. Parnik »Klara« je bil l. 1892. spušen v morje in obsega 3932 ton.

Vladarski jubilej v Črni gori.

Cetinje 29. avgusta. Slavnost petdesetletnega vladanja kneza Nikite se je včeraj izvršila z največjim sijajem. Od ranega jutra je bilo na Ce-

tinju najživahnejše gibanje. Od vseh strani dežele je ljudstvo trumoma prihitalo v mesto. Prišlo je tudi izredno mnogo tujcev, zlasti iz Rusije in iz Italije. Zjutraj je knez sprejel deputacije, med njimi deputacijo Garibaldincev in deputacijo evropskih časnikarjev. Ob 10. dopoldne je bilo blagoslovljenje nove vladne palače, v kateri bodo nastanjena ministrstva. Ob 11. dopoldne je bila sprejeta deputacija oficirjev pod vodstvom vojnega ministra, ki je Nikiti izročil krasno sabljo. Ob pol 12. je bil položen temeljni kamen otroški bolnici in kliniki, ki se zgradita na stroške italijanske kraljice Helene. Ljudstvo je pri vseh teh prilikah prirejalo svojemu vladarju velike ovacije. Ob pol 6. popoldne se je začela javna slavnost. Zvonili so zvonovi vseh cerkva. Ob 9. zvečer se je začela splošna razsvetljava, ob 10. pa bakljada. Pred konakom je knezu čestital cetinjski župan.

Cetinje, 29. avgusta. Srbski prestolonaslednik Aleksander je prišel ob 2. popoldne sem in je bil sprejet s prisrčnimi ovacijami.

Petrograd, 29. avgusta. Veliki knez Nikolaj Nikolajevič se je s soprogo in hčerko ter v spremstvu generala Parencova danes odpeljal na Cetinje.

Cetinje, 29. avgusta. Grški prestolonaslednik Konstantin pride s soprogo na posebni eskadri dne 30. avgusta v Bar, odkoder pojde na Cetinje.

Berolin, 29. avgusta. Oficijalna »Norddeutsche Allg. Zeitung« pravi, da gleda črnogorski knez lahko s ponosom na dobo svojega vladanja, češ, da je znal svojo domovino osvoboditi, da ji je pomagal do ugleda na zunaj, jo utrdiril na znotraj in ji užgal luč kulture.

Črnogorski emigranti v Srbiji.

Belgrad, 29. avgusta. Uradoma se odločno dementuje vest, da bi bili v Srbiji živeči črnogorski emigranti poslali danes za kralja črnogorskega proglašenu Nikiti grozilna pisma. Vlada izjavlja decidirano, da v Belgradu in v Srbiji sploh ni več črnogorskih emigrantov, posebno absolutno ne takih, ki bi bili z vlado v dotiki, ali dobivali od nje kake podpore.

Kolera.

Praga, 29. avgusta. V izolirnici v Libnu internirani kolerasumljivi Rus Ivan Klak je bil kot zdrav izpuščen.

Pardubice, 29. avgusta. Kolerasumljiva rodbina ruskega čevljarja, ki je bila internirana, je zdrava in so jo že izpustili iz bolnice.

Brno, 29. avgusta. Tu je zavladal velik strah vsled vesti, da je v različnih krajih na Moravskem nastala kolera. Deželni zdravstveni svet razglasa, da se na celem Moravskem ni primeril ne en slučaj kolere.

Rim, 29. avgusta. V južni Italiji se je v zadnjih 24. urah primerilo 21 slučajev kolere. 11 oseb je umrlo.

Nesreče.

Praga, 29. avgusta. V Pečku se je podrla streha ondote velike opekarne in pokopala pod seboj dvanajst oseb. Ena oseba je umrla, štiri so težko ranjene.

Stokholm, 29. avgusta. Tu sta trčila dva tramvajska vagona s tako silo, da sta bila oba zdrobljena. Trideset oseb je bilo težko ranjenih, med njimi jih je deset, ki bodo najbrže umrli.

Atentat.

Moravska Ostrovica, 29. avgusta. V tukajšnjem premogokopu, in sicer v rovu sv. Trojice, je bil poskušen strahovit zločin. Življenje 300 premogarjev je bilo v nevarnosti. Neznani zločinec je poskusil užgati lesene opore v rovu, da bi se uneli plini. Atentat se ni posrečil, ker je goreči papir, ki je bil vtaknjen za leseno oporo, prej ugasnil, predno se je les unel. Doslej ni bilo dobiti nobenega sledu o storilcu.

Mantegazza †.

Spezia, 29. avgusta. V svoji vili pri Terenzu je umrl znani fiziolog in pisatelj popularnih fizioloških spisov Pavlo Mantegazza.

Finlandija in Rusija.

Petrograd, 29. avgusta. »Rossija« javlja, da je ministrski svet odobril zakonski načrt, po katerem bo morala Finlandija iz svojih blagajn, dokler ne vpelje splošne vojaške dolžnosti, plačevati ruski državni blagajni vsako leto veliko vsoto. Prvo leto bo plačati 12 milijonov rubljev, potem pa se bo stopnjevala ta vsota do 20 milijonov na leto.

Stavka čevljarjev.

R. — Varšava, 28. avgusta. Tu je izbruhnila stavka čevljarjskih pomočnikov, ki delajo obutev, namenjeno za izvoz v notranjost Rusije. Štrajka v celem 10.000 čevljarjskih pomočnikov.

Požar tvornice.

R. — Lodz, 28. avgusta. Tu je zgorela delniška tovarna sukna I. Halpner. Škode je en milijon kron. 600 delavcev je brez posla in brez strehe.

Konsorcij obrekovalcev.

Na celi črti je famozni konzorcij obrekovalcev postavljen na laž.

Na lopovsko obolžitev, da sta dr. Tavčar in dr. Triller glede nepotrditve dosedanjega ljubljanskega župana Hribarja glihala z vlado in da sta ga žrtvovala, sta oba napadena gospoda jasno in precizno odgovorila: da z baronom Schwarzem nista niti dr. Tavčar niti dr. Triller nikdar govorila niti besedice o županskem vprašanju, da z ministrom Haerdtlom sploh še nikdar v svojem življenju nista govorila, z ministrskim

predsednikom baronom Bienertom pa tudi že več let ne.

Ko jo je konsorcij obrekovalcev na ta način dobil po čeljusti, jo je na zasukal in začel trditi, da sta dr. Tavčar in dr. Triller poslala neko tretjo osebo intervenirat.

Dr. Tavčar in dr. Triller pa nista nikogar poslala. To priča izjava, ki jo je na direktno vprašanje dr. Tavčarja dal deželni predsednik baron Schwarz sam. Dr. Tavčar je vprašal deželnega predsednika, če se je z njim kdo v imenu stranke, v imenu dr. Tavčarja ali v imenu dr. Trillerja pogajal zaradi županskega vprašanja, in deželni predsednik je odločno izjavil, da se to ni zgodilo.

Stvar je torej jasna kakor beli dan. Z blatom obrekovanja je hotel »konsorcij« zasuti čast in veljavo dveh takih mož, kakor sta dr. Tavčar in dr. Triller in jih pripraviti ob zaupanje, ki sta si ga pridobila z nesebičnim delom.

»Kdor ni v stanu prenesti dvanajst mesecev, da se ga poskusi vsak teden ubiti z novimi obrekovanji in natoleevanji, ta ne more na Dunaju biti obč. svetovalec« je rekel pokojni dunajski župan dr. Lueger 17. oktobra 1896. Menda smo prišli zdaj v Ljubljani tako daleč. Imamo celo poseben »konsorcij« za tako delo, vprašanje pa je, če bo stranka trpela tako početje in naše mnenje je, da tega ne bo trpela in ga ne sme trpeti, če hoče še sploh biti zdrava stranka.

Mnenje grofa Barbota.

V »N. Fr. Presse« je priobčil kranjski dež. odbornik grof Barbo članek o ljubljanski županski krizi. Grof Barbo sodi, da dosedanja ljubljanski župan iz treh vzrokov ni bil potrjen:

1. Ker je potoval v Petrograd in to v času nevarnega političnega nasprotja med Rusijo in med Avstrijo;
2. zaradi septemberskih dogodkov leta 1908, češ, da bi se bili pač dali preprečiti, če bi bil župan pravočasno storil potrebne korake;
3. zaradi konflikta, ki je nastal med bivšim županom in med dež. predsednikom o vprašanju, kdo je v septemberskih dneh zahteval vojaštvo.

Kar se tiče potovanja v Petrograd je treba opomniti, da je šel Hribar v rusko prestolnico v družbi državnega poslanca dr. Kramařa, kateremu je treba le roko iztegniti, da postane minister in še prav veseli bi bili, če bi to hotel storiti. Še noben minister se ni upal očitati dr. Kramařu, da je s svojim potovanjem storil kaj nekorektnega. Pri Hribarju pa naj bo to postopanje tako velik greh, da ga vlada radi tega ni potrdila!!

Kar se tiče septemberskih dogodkov je čisto gotovo in ob sebi umljivo, da bivši župan ni bil z njimi v nobeni zvezi, da zanje ni vedel, da sploh nič slutil ni in javna tajnost je, da je bil Hribar ves besen zaradi

teh dogodkov in jih je najostreje obsojal. Sicer pa priznava grof Barbo sam, da ti dogodki pač ne morejo biti vzrok Hribarjeve nepotrditve.

Presenetil nas je pa tretji vzrok, ki ga navaja grof Barbo. Konflikt med Hribarjem in Schwarzem naj bi bil vzrok nepotrditve, tako na sebi malenkostno nasprotje, oziroma nesporazumljenje, naj bi bilo odločilno v ustavni državi, da predlaga in izposluje političen uradnik nepotrditve soglasno izvoljenega župana? Če je grof Barbo, intimni prijatelj in zaupnik barona Schwarza, zapisal resnico, potem je s tem razkril, da so vsi nagibi, ki jih navaja vlada, nilevi in da je bil Hribar žrtvovan osebnim nečimernosti barona Schwarza. To si je treba zapomniti za tisti čas, ko bo vlada prisiljena oficijalno navesti vzrok Hribarjeve nepotrditve.

Septemberski dogodki 1908.

»N. Fr. Pr.« prijavlja očividno oficijozno, da izvršuje državna policija v Ljubljani nove poizvedbe glede provzročiteljev septemberskih dogodkov 1908, ker so izpovedbe nekaterih prič podale nov obtežilni material.

Kolere ni v Ljubljani.

Mestni fizikat nas prosi konstatirati, da se v Ljubljani ni primeril noben slučaj kolere.

Glede vojakov, ki so oboleli za sumljivimi znaki, je zdravniška preiskava dognala, da so trije oboleli za grižo, dva pa na legarju.

Prepovedan shod.

Bivši tajnik »Narodne delavske organizacije«, Slavoj Škerlj, je sklicel za večeraj dopoldne v Mestni dom shod po § 2. zb. zak. Deželna vlada je shod, na katerega je prišlo mnogo občinstva, prav v zadnjem trenutku prepovedala in sicer s sledečim odlokom: C. kr. deželne vlade predsedstvo prepoveduje v smislu § 6 in 13 zakona o shodnem pravu z dne 15. novembra 1867. drž. zak. št. 153 glasom prijav tukajšnjih dnevnikov z dne 27. t. m. na podlagi § 2 omenjenega zakona za nedeljo, dne 28. t. m. v Mestni dom sklican shod za povabljenе goste in to vsled tega, ker se v omenjenih časniških prijavah opozarja na shod celo ljubljansko občinstvo, ter se naznanja, da se dobe vstopnice pri vratih v dvorano in se torej ne gre za shod, omejen na povabljenе goste, temveč se skuša dati istemu značaj javnega, s tukajšnjim odlokom z dne 25. avgusta 1910, št. 2958/Pol že prepovedanega shoda.

Zoper to prepoved prosta je pritožba na c. kr. ministristvo za notranje stvari, pa brez odločilne moči, ki se ima v smislu § 18. zakona o shodnem pravu v osmih dneh potom deželnega predsedstva vložiti.

Ubil se je

večeraj ponoči natakral Franjo Grašič, stanujoč v Šiški v Putrjarjevi hiši. Prišel je domov, se je vsedel na okno ter poslušal tamburaše, ki so v bližini igrali. Pri tem se je preveč sklonil čez okno ter je padel s prvega nadstropja na dvorišče, kjer je nezavesten obležal. Prepeljali so ga nato v deželno bolnico, kjer je pa že čez pol ure umrl.

Hud nemški zagrisenec

je pleskar in sobni slikar Pirkner. Ko je služkinja spregovorila z njegovim otrokom par besedi slovenski, zakričal je, da jo spodi proč, če se še enkrat to primeri, ker ne mara, da bi njegov otrok znal »bindiš«. Pirkner je pa pri tem vendar toliko umazan, da jemlje delo pri Slovencih, ker bi sicer moral pospraviti svoje patrone in čopiče ter se povrniti v kraje, odkoder je prišel.

Vojaški list zoper — italijansko vseučilišče v Avstriji!

Znana revija »Danzers Armee-Zeitung« na Dunaju prinaša v štev. 32. in 33. z dne 11. t. m. jako pomenljiv članek pod naslovom: »Nochmals die ital. Universität in Triest«. Tudi prinas znana »Illustratione Italiana« je pisala zadnji čas nekako zoper ital. vseučilišče v Trstu navajajoč vzroke, ki jih imajo na jeziku nasprotniki slovanske in nemške narodnosti zoper to ustanovitev na tržaškem teritoriju. Radi tega je bil list od vseh italijanskih časnikov, ki izhajajo v Avstriji, vehementno napaden. V naslednji izdaji pa miri svoje brate v »Terre irredente«, s katerimi da se hočejo za vedno smatrati kot eno telo! — Z ozirom na to je priobčil neki K. v »Armee-Zeitung« članek, v katerem pravi, da se v Avstriji pri vsakokratnem dovoljevanju državnega proračuna še nikdar ni sklenila tako brezobrazna in nedomordna kravja kupčija, kakor je ta radi italijanske juridične fakultete in naglašala, da so pravi predstavitelji laške ideje v Rimu, ki vedno hujskajo v imenu starodavne kulture naše neodrešene Italijane. Naslednje stavke moramo dobesedno priobčiti: »Gotovo zahteva kultura svoje pravice od nas; ali ustanovitev italijanskega vseučilišča na avstrijskih tleh pomeni, dokler ne dobi 3 in pol milijona Rusinov in prav toliko Rumunov svojih naravnih pravic udarec v obličke boginji »Pravičnosti« in strankarsko puščico v hrbet Avstrije. — Živa duša ne čuti pri nas potrebe ital. fakultete; ako pa hoče država res napraviti kulturno delo med ital. državljani, potem naj rajši kaj stori za dobrega, cesarju vdane ga kmeta — kolona, ki ga po srednjeveškem načinu odira prevzetna laška »signorija«! — Kako pa to, da je

vojaški pisec popolnoma prezrl slovenske kulturne zahteve? Ali te za moča ne eksistirajo? Ali se avtor ne zaveda, da so kulturno močni Slovenci najsilnejša opora države na Adrijanskem morju?

Prejaja do rodoljubov.

Gospodarsko napredno društvo za šentjakobski okraj v Ljubljani osnuje v najkrajšem času društveno knjižnico, ki bo pristopna vsakomur. Zato se obrača do rodoljubov, da bi mu darovali kaj knjig, če pa teh ne, da bi prispevali primerne zneske za nabavo teh knjig. Knjižnica je v šentjakobskem okraju za Karlovsko in Dolenjsko cesto in bližino neobhodno potrebna in je torej prav skrajni čas, da se ustanovi. Obvestila, da kdo daruje kaj knjig, oziroma prispevki naj se pošiljajo društvenemu predsedniku g. Francu Bergantu na šentjakobskem trgu. Ta sprejema tudi ponudbe glede sobe, ki jo bo najelo društvo za omenjeno knjižnico in društvene seje. Soba bi naj bila na Karlovski cesti ali v neposredni bližini.

Reorganizacija akademičnega ferijalnega društva »Sava«.

V številki 246. »Slov. Naroda« je odbor društva oficijalno naznanil, da se bo akad.fer.društvo »Sava« na običnem zboru 4. septembra reformovalo. Iz privatnih pogovorov, ki so se vršili z vodjo mladega življenja in novih idej v društvu in iz programatskih izjavanj, ki bodo prihodnji teden izšla v našem listu kot načrt delovanja narodno-naprednega dijaštva, je razvidno, da je s tem končno zaključena doba življenja našega dijaštva. **Ze danes lahko zagotavljam, da so vse starejšine akad. fer. društva »Sava« enodušno zavzeti za nameravano reformo, katero bomo krepko podpirali.** Zanesljiva resnost in deloljubnost onih naših akademikov, ki se oklepajo programa O. s. n. n. d., nas navdaja z upanjem, da se bo v kratkem času narodno-napredno dijaštvo pokazalo kot močan in zanesljiv faktor v vrstah naše narodno-napredne javnosti.

Starejšina.

Sokolska ideja v Ameriki.

Tudi v Ameriki se sokolska ideja prav krepko razvija. Središče slovenskega sokolskega gibanja v Ameriki pa je Cleveland. Tu so 8. avgusta kupili na enem izmed najlepših krajev mesta zemljišče za »Sokolski dom«, ki ga prično takoj graditi. Dograjen bo do prihodnjega leta in če bo šlo vse po sreči, ga otvorijo prihodnje leto dne 5. septembra. V pismu, po katerem smo posneli te podatke, izražajo nado, da bo na ta vseslovenski ameriški praznik, ko otvorijo prvo slovensko sokolsko trdnjavo v

svobodni Ameriki — »Sokolski dom« v Clevelandu, poslala svojega zastopnika tudi »Zveza slovenskih sokolskih društev«. Ta ideja je lepa, težko izvedljiva, toda pri nekoliko resne volje in požrtvovalnosti se da izvesti tudi to!

Razgled vrh Tivolskega gozda

je tako zaraščen, da se kmalu ne bo videlo drugam, kot v zrak. Želeti bi bilo, da se dotično drevje ali popolnoma poseka, ali pa vsaj obseka, ker od sedanjega »razgleda«, ki ni noben razgled, prav nič nima nič in se zlasti tuji čudoma sprašujejo, čemu ima ta kraj to ime. Isto velja za razgled z vrta hotela »Tivoli«.

Pota k Sv. Katarini

so na nekaterih krajih tako slabo znamenovana, da se prav lahko zaide, Prosili bi »S. P. D.«, da odpomore temu nedostatku, ker bo ravno zdaj na jesen precej izletnikov na ta kraj.

Kako naj si pridobimo samostojnih trgovcev, obrtnikov itd.?

Do sedaj smo imeli gotovo le prav malo trgovcev in obrtnikov, ki bi bili lahko začeli izvrševati svoja podjetja s svojim lastnim kapitalom. Večina njih je bila primorana izposoditi si vsaj večji del svoje začetne glavnice, in tako so imela vsa taka naša podjetja že v svojem početku — kal bolezní v sebi. Podjetje, ki začneja in temelji na dolgu, ni gotovo nikoli tako zdravo in krepko, kakor bi bilo v nasprotnem slučaju. Lastnik si mora beliti glavo pred vsem za to, kako naj poravnava čimprej svoj dolg in te skrbi mu jemljejo gotovo velik del njegove mladostne prožnosti, eneržije in podjetnosti, — v svojih najboljših letih mora skrbeti naš trgovec in obrtnik za drugega, — to je za onega, ki jima je posodil začetno glavnico, mesto da bi lahko posvetila že takoj v početku vse svoje znanje in vso svojo moč le svojemu podjetju. Imamo pač nekoliko trgovcev in obrtnikov, ki so srečno premagali te začetne težave, pa tudi ti bi se povzpeli s svojim podjetjem gotovo še mnogo više, ako bi bili tako srečni, da bi bili lahko začeli svoja podjetja brez dolga. Mnogo več jih pa bo leha vedno vsled prvega dolga, a prav mnogo jih tudi propade popolnoma radi navedenega zla. Kdo je kriv temu vsaj v obili meri? Njih lastni roditelji, ki se niso potrudili, da bi preiskrbeli in zagotovili pravočasno svojim sinovom primernih dot, s katerimi bi bili lahko se trgovsko izobrazili in si potem ustanovili svoje obrti in trgovine. Odpravimo to veliko zlo! Sredstev imamo za to dovolj, zagotovimo sinovom doto, **zavarujmo se zanje na življenje**, saj je to zavarovanje prav ceno! »Prva češka« vam daje drage volje vsa pojasnila

LISTEK.

Čudno drevo.

Spisal J o š k o K.
(Dalje.)

»Naj bo, dobro je če človek kaj dobrega zve, a zvedeti mora tudi o pravem času, da ve ceniti. Grom pa je bil dober človek, da malo takih. Midva sva bila dobra prijatelja — toda prijatelj njegov, nočem se bahati, ni bil vsakdo.

Oče se je prevrgel in gledal v nebo tako kot jaz. Skozi veje je gledalo nebo, modro ko italijansko.

»Jaz sem prej živel tam doli v vasi — pri Zemljanovih. Oni so imeli hišo in mi smo gostovali. Imeli smo nekaj hiše in nekaj polja, a bilo je bore malo in trda nam je predla. Moj oče je bil delaven človek, tudi mati se je trudila, kolikor se je mogla, a ni šlo, pa ni šlo. Zemlja se je menda takrat par let uprla in ni hotela roditi. Suša je bila ko zdaj in razpokano polje se nam je smejala, ki smo ga močili z znojem. Tu gori pri Gromu pa so bili bogati — najbogatejši v vasi. Imeli so samo njega. Midva sva edina študirala v mestu, kar jih je bilo v naši vasi. Toda v peti šoli sem moral jaz domov. Niso imeli ničesar več, da bi me pod-

pirali in tudi oče je umrl. Z Gromom sva bila kot krajana dobra prijatelja. Bil je molčeč človek, velik in lepe rasti. Marsikako dekle je pogledalo za njim. Toda on se ni zmenil zato in živel je le študijem. Saj takrat se ni zmenil za nobeno — to dobro vem, ker mi je moglo edinemu v razredu vse zaupal. Kakor rečeno, jaz sem moral v peti šoli domov. Nerada sva se ločila, posebno vsled tega, ker je on nameraval počitnice preživeti pri stricu. Tako ga ni bilo nikdar več domov. Rečem ti, da sem ga skoro pozabil. Saj veš, da je na svetu vse minljivo. Mogoče se boš danes temu upiral, pa je res tako.

Jaz in mati sva stanovala še vedno pri Zemljanovih. Ubijala sva se, kolikor sva se mogla, samo da sva se preživela. Gori pri Gromu je bilo prazno. Bila je stara ženica, ki je opravljala gospodarstvo, kakor je pač vedela in znala. Saj ni bilo ravno potreba zemlje izkoriščati, ko so imeli denar. Prodali so namreč rudnik, ki je bil jako bogat. O gospodu se ni slišalo ničesar. Pravili so, da ima veliko službo, da je bogat, a gotovega le ni nihče vedel. Potekalo je leto za letom.

Nekega dne pa je prišel po hribu navzgor tujec. Velik, močan je bil in krasna brada mu je segala skoro do pasu. Vsi ljudje so se ustavljali in gledali za njim. A on je bil tujec med njimi. Ko je prišel mimo naše njive, se je ustavil. Njegovo plavo oko me

je pogledalo in po očeh sem ga spoznal.

»Martin, kaj si ti? Več nisem mogel spregovoriti. V resnici, čeprav sem ga že skoro pozabil, vendar se še nisem tako zveselil človeka, ko njega.

»Glej, torej me vendar še poznaš, kdo bi mislil, saj na svetu se tako vse pozabi.« je dejal in mi položil roko na ramo.

Reči ti moram, da sem bil skoro v zadregi. Kajti še poznal sem ga komaj in prej se nisem nikdar nanj spomnil. A to je brzo popravil sam s tem, da me je povabil gori na pol litra.

Gori sem zvedel, da namerava vedno tu ostati, da hoče tu gori domovati.

»Pridi kaj, mi je dejal, »se pogovoriva o prejšnjih dneh.« Odšel sem domov in rečem ti, da sem takoj slutil, da je veliko pretrpel, ker njegov glas ni bil glas navadnih ljudi. Zamolkel je bil in teman, in vedno se mi je zdelo, da se ali prikrito smeja, ali pa joka.

Podrobno ti ne bom pravil, kako sva zopet postala znanca in prijatelja. Razumel boš, ker veš, da sva si bila prej že dobra in da sedaj ni imel nikogar, s katerim bi občeval.

Ljudje ga niso ljubili. Pretuj se jim je zdel, kajti nikdar ni prišel med nje. Tudi v nedeljo ni zahajal v cerkev, kvečjem, da je šel čez vas na izprehod.

Otroke je imel zelo rad, a še te so odganjali od njega, ker so menili, da ni vse v redu v njegovi glavi. Še celo mene so gledali bolj po strani, ko sem bil vedno z njim skupaj.

Večkrat mi je dejala mati zvečer: Francelj, ne hodi vedno tja gori, še tebe bo pokvaril. Že sedaj vedno bereš, bogve kaj imata vidva vkup. Potolajal sem jo, ker je bila drugače dobra žena in tudi v mene je zaupala, le drugi ljudje so jo k temu nagovorili. Bral sem jaz vedno rad, še takrat ko sem bil v gimnaziji in tudi potem, ko sem prišel domov. Sedaj mi je bilo to še lažje, ker je Martin vedno nove knjige dobival in naročal iz mesta. Večkrat v nedeljah sva celo popoldne vkup brala, zvečer pa sva šla na izprehod. In tako sem si jaz popolnoma pridobil njegovo zaupanje.

Nekega dne sva sedela ravno tukajle, samo da ni bilo te jablane, ko me je nenadoma vprašal: »Ti France, povej mi, kaj si misliš o tem, da sem jaz prišel zopet domov? Povej resnico in ne zakrivaj ničesar.«

Čudno se mi je zdelo tako vprašanje, ker tega nisem bil vajen. Njemu je bilo popolnoma enako, naj so mislili ljudje o njem dobro ali slabo. Tudi po njih mnenju ni nikdar povprašal. Vendar sem si mislil — ima že svoj vzrok. Toda nekaj drugega je bilo to, da jaz o tem nisem nikdar pomislil in moral sem mu to tudi odkrito priznati. (Dalje prihodnjč.)

brezplačno. Svoje generalno zastopstvo ima v Trstu, glavna zastopstva pa v Ljubljani (Kongresni trg 6) ter v Radovljici, Gorici, Celju, Mariboru in Celovcu. »Prva Češka« so ustanovili češki rodoljubi z lastnim kapitalom, da preskrbe tako avstrijskim Slovanom tudi delniški zavod te stroke, obenem so pa nameravali doseči res najmodernejši, najboljši in najcenejši princip za življenjsko zavarovanje, kar se jim je popolnoma posrečilo. V kakih izvrstnih rokah je vodstvo tega zavoda, naj sledi iz tega, da so med drugimi v upravnem svetu n. pr. bivši finančni minister, Čeh, ekscelenca dr. Josip Fiedler, najznamenitejši češko - slovanski financier; Henrik Maštalka, znani veletržec in tudi češki ministrski kandidat; Franjo Maršner, istotako dobro znani veletržec; dr. Ferdinand Tonder, ter Ljudevit Worel, med najbolj priznanimi češkimi ekonomisti itd. Ta imena prepričajo gotovo vsakega, kako izvrstno vodstvo ima »Prva Češka«.

Policijske vesti.

Vsled slabosti padel.

V soboto popoldne je šel 71letni Luka Mikolič, posestnik iz Sodrašice v Hradeckega vas po opravkih k gostilničarju Anžiču. Mikolič je na poti vsled slabosti padel. Pri padcu se je na desnem očesu in obrazu težko telesno poškodoval. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Nevaren gost.

V nedeljo zjutraj je prišel v gostilno Antona de Schiave v Koldvorski ulici Anton Stražar, posestnik rojen 1868. v Podgorju in tja pristojen, že nekoliko vinjen. Pil je več vrčkov pive in nato začel razgrajati. V gostilni je bil takrat tudi Alojzij Mohar, krojaški pomočnik, ki je nemirnega Stražarja miril. To pa Stražarju ni bilo povšeč; potegnil je nož in Moharja sunil v levo roko, v hrbet in v glavo ter ga težko telesno poškodoval. Policija je Stražarja, kateri je nato pobegnil iz gostilne, na Marijinem trgu aretovala. Težko ranjenega Moharja so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Nasilnež.

V noči od sobote na nedeljo je prišel v gostilno Antona de Schiava, Josip Makoter, pekovski pomočnik, rojen 1878. v Varaždinu, pristojen v Ljutomer in zahteval jedi in pijače. Ko je bilo treba plačati zavžito, je začel razgrajati, nato pa odšel in krenil naravnost v gostilno k »Port Arturju«. Tudi tukaj se je začel pripraviti, toda gostilničar ga je hitro postavil pod kap. Na ulici je potem tako razgrajal, da so morali poklicati stražnika. Ko mu je stražnik napovedal aretacijo, se mu je zoperstavil in ga začel obdelovati z raznimi psovskami. Stražniku je prišel na pomoč tam službujoči detektiv, katerega je Makoter sunil v levo nogo in ga ranil na roki. Nasilneža sta potem vklenila in odpeljala v zapor. Oddali so ga sodišču zaradi javnega nasilstva.

Razne stvari.

* **Dvanajstletna mati.** Dvanajstletna služkinja Ilona Rosza v Satmaru Ogrskem je dne porodila krepkega dečka. Oba otroka, mati in njen otrok sta zdrava. Starši mlade matere so vložili proti očetu ovadbo na državno pravdnštvo.

* **Aretovan hudodelec.** Na belgijski meji so prijeli onega Wisperja, ki je pred tednom v gozdu blizu Osijeka oskrnil in nato umoril nekega dečka.

* **Nesreča pisatelja.** Češkega pisatelja Arturja Brejskega je v New Yorku doletela smrt. Pritisnila ga je neka vspenjača, da je bil takoj mrtev.

* **Velikanski gozdni požari v Ameriki.** Število žrtev gozdnih požarov v državah Washington, Idaho in Montana znaša okoli 300 oseb. V Missouli so prijeli tri moške, katere sumijo, da so povzročili te gozdne požare. Aretili bodo še več drugih.

* **Ljubavna drama.** V Oštariji na Hrvaškem so našli umorjeno Baro Grguričevno. Osumili so njenega ljubimca Antona Vučiča. Takoj so ga prijeli in ta je priznal, da je kmetico umoril, ker jo je presenetil v intimnem občevanju z nekim artilerijskim vojakom. V bližini Oštarije ima namreč artilerija strelne vaje. Vučič je imel že pet let ljubavno razmerje s kmetico. Njen mož je šel iz žalosti nad nezvestobo svoje žene v Ameriko. Morilca so izročili sodišču.

* **Vpepeljevanje mrličev.** Občinski svet v Nürnbergu na Bavarskem je sklenil sezidati krematorij. Bavarska vlada je pa obvestila občinski svet, da nikakor ne dopusti vpepeljevanje mrličev. Bavarci bodo torej še nadalje jedli črvi kakor tudi Avstrijci.

Shod v „Narodnem domu“.

Včeraj dopoldne se je vršil v »Narodnem domu« železničarski shod, ki ga je bila deželna vlada kranjska že dvakrat prepovedala. Shod je bil dobro obiskan ne samo od železničarjev, marveč tudi od drugih delavcev. Za predsednika shoda je bil izvoljen sodrug Udo vč, ki v kratkem nagovoru poudarja, da se je organizacijski odbor že pred leti bavil s stanovskimi razmerami. — Dvorni svetnik Ruff je svoj čas obljubil, da dobe ljubljanski železničarji personalne hiše takoj, ko se postavi v Trstu in Gorici. Tržaška direkcija pa neče zdaj ničesar slišati o železničarskih hišah, češ, da v Ljubljani niso potrebne in da jih nihče ne želi. Ljubljanski železničarji pa zahtevajo, da se hiše čimprej postavijo. Železniško ministrstvo ima za to že pripravljen stavbni prostor med skladiščem c. kr. državnih železnic in Marije Terezije cesto. Železničarji tudi najodločneje zahtevajo, da se hiše postavijo na tem prostoru.

Nato poroča o železničarskih hišah sodr. Kopač iz Trsta približno sledeče: Železniško ministrstvo že več let obeta železničarjem personalne hiše. Z ozirom na stanovanjske razmere so take hiše nujno potrebne. Delavec v Ljubljani sploh ne more dobiti stanovanja: ali so stanovanja taka, da ne odgovarjajo zdravstvenim predpisom, ali so pa tako draga, da jih delavec ne more plačevati. Železničarji dobivajo stanovanjsko doklado, toda s to doklado ni mogoče plačevati stanovanj. Leta 1908. se je v železniškem ministrstvu obravnavalo o stanovanjskem vprašanju. Tedanji železniški minister Derchatta je bil za to, da se zidajo železničarske hiše, kajti če se zvišajo stanovanjske doklade, bodo tudi hišni posestniki takoj zvišali stanarino, tako, da bi železničarji ne bili čisto nič na boljšem. Na Jesenicah je za železničarje tako slabo poskrbljeno, da morajo stanovati v daljni Hrušici. Po dveh letih prosjačenju in drekanju, so se letos vendarle razpisala dela za zgradbo železničarske hiše. Da v Ljubljani še ni takih hiš, temu, je seveda le po govornikovem mnenju vzrok državni poslanec Hribar, češ, da je baje na dopis tržaškega ravnateljstva odgovoril, da je v Ljubljani dovolj delavskih stanovanj. Državna, kakor tudi južna železnica pravita, da ni denarja za zidanje, to pa nikakor ni res. Vlada naj vrne provizijskemu skladu državnih železnic tistih 80 milijonov, ki jih je porabila za sprehod v Bosno, južna železnica pa naj sprejme tistih sedem milijonov kron posojila, ki ga je pripravljena dati »Avstrijska zavarovalnica proti neugodam«, pa se takoj lahko prične z zidanjem železničarskih hiš.

Nato govori zelo obširno o splošni draginji sodr. Etbin Kristan. Njegovemu, z bridkim sarkazmom prepletenemu govoru so zborovalci sledili z zanimanjem. Govoril je približno sledeče: Stanovanjska draginja je neznosna, še neznosnejša je pa draginja onih stvari, ki jih človek neobhodno potrebuje za življenje. Ne samo meso, tudi najnavadnejše stvari, kakor krompir, fižol itd. so že tako drage, da stradajo delavske družine celo teh stvari. Ta

draginja se pa ne čuti samo v Ljubljani, čuti se po celi Avstriji. Ta draginja je spravila pokoncu celo elemente, o katerih Bienerth in baron Schwarz nikakor ne moreta trditi, da so revolucionarni. Na Nižjem Avstrijskem so se dvignile celo gospe c. kr. državnih uradnikov in profesorjev, ki so sklenile, da ne bodo kupovale mesa, dokler ne bo cenejše. Ljubljanske dame se sicer še niso javno oglasile, zato pa tembolj zabavljajo po kuhinjah. Naša slavna vlada seveda radi groznih skrbi ni imela časa, da bi storila kaj pametnega za odpravo neznosnih razmer. Kako pa tudi more biti vlada o takih stvareh informirana, če mora ves svoj obsežni aparat uporabiti v to, da se dožene, če ni morda 12leten pobič klical: »Živela Srbija!« Kje je kaka instanca, ki bi se brigala za delavstvo? Niti deželna vlada, niti deželni zbor, niti dunajska vlada se ne zmeji za tiste sloje, ki vzdržujejo razne Schwarze, Bienerthe, Weisskirchnerje i. dr. Že leta 1907. so predlagali socijalni demokratje v državnem zboru, da se odpro meje, da se odpravi carina na meso in moko, toda proti predlogu so glasovali celo ljudje, ki pravijo, da so delavski zastopniki. Lansko leto so v dunajskem parlamentu glasovali poslanci za uvoz krme, da živina ne pogine, glasovali pa so proti predlogu, da se sme uvažati žito in moka. Bosna in Hercegovina sta za Avstrijo lep grizljaj, če pa ima delavstvo kaj od tega, je zelo dvomljivo. Takrat, ko je Avstrija napravila tisti veliki grizljaj, takrat je zabila tudi lepe milijone. Naša ljuba Avstrija je imela takrat precej strahu pred strahovito Srbijo in še strašnejšo Črno goro in v tistem strahu so naši črno - rumeni gentlemani pred vsem svetom obljubili, da bodo dali Srbiji bogato odškodnino na gospodarskem polju. Ko je pa prišel čas, da avstrijski gentleman izpolni svojo obljubo, je rajši snedel svojo besedo vprico vse Evrope. Kakor znano, ima Srbija toliko živine, da jo izvažata na vse strani. Ker Avstrija ne pusti, da bi izvažala po njenem ozemlju, mora izvažati na Črno in Egejsko morje in od tu dalje v druge države. Kaj bi bilo torej naravnije, kakor to, da dovoli Avstrija uvoz srbske živine, ker je sama nima dovolj. Saj je celo najmodrejši list na svetu, to je »Domoljub«, priznal in za njim tudi »Slovenec«, da ima Avstrija mnogo premalo živine. Če bi avstrijska vlada dovolila Srbiji izvoz njene živine, bi Srbija dovolila uvoz naših industrijskih izdelkov, od česar bi zopet imel korist tudi delavec, ker bi v tovarnah več zaslužil. To bi bile gospodarske koristi, kakršne je Avstrija obljubovala Srbiji. Letos so se končno napravile tiste pogodbe, ki jih je lansko leto onemogočila Šusteršičeva obstrukcija. Toda kakšne so te pogodbe! Rumuniji se dovoli izvoz precej lepega števila živine, Rumunija pa niti sama nima dovolj živine. S Srbijo pa, ki ima toliko živine, da jo mora izvažati po morju, so pa modri avstrijski državniki napravili pogodbo, ki je še mnogo slabša, kakor je bila prejšnja. Na vsakih 100 stotov mesa, ki ga porabi Avstrija, sme Srbija poslati samo en stot. Ta stot pa mora obstati v zaklani živini, kajti bog ne prizadeni, da bi prišel iz Srbije kak živ vol, ker bi se morda potem doglalo, da so srbski štirinogati volji bolj inteligentni, nego dvonožni avstrijski. Da s tako pogodbo ni prav nič pomagano niti nam, niti Srbiji, to pač lahko vsado uvidi.

Zaradi neznosne draginje se je vršil pretekli ponedeljek na Dunaju velikanski shod. Strah pred množico je zganil avstrijske birokrate, da so znova začeli razmišljati, kaj bi ukrenili proti draginji. Za zdaj so sklenili sledeče: Avstrijska vlada bo naprosila ogrsko vlado, da ta dovoli Rumuniji uvoz tistega mesa, katerega Rumunija nima. Srbiji se dovoli uvoz tistega, še od meseca oktobra zaostalega mesa, ki je prepovedano. Avstrijska vlada bo nadalje študirala, če bi ne bil mogoč uvoz mesa iz Italije, Francije in Nizozemske. Španija zdaj še ne pride v poštev, izključeno pa ni, da se iz Španije ne dovo-

li uvoz dvonožnih volov, ki jih Španci več ne marajo.

Iz Argentiniije se vsako leto izvažata v Nemčijo in Anglijo velike množine mesa. Avstrija pa, ki od nekdaj rada študira, bo tudi zdaj študirala, če bi morda ne kazalo, da dobimo meso iz Argentiniije. V to svrhu bo poslala posebno komisijo v Argentiniijo — seveda prav po nepotrebnem, ker je že argentinski konzul na Dunaju rekel, da bi se argentinska živina lahko izvažala tudi v Avstrijo. Po njegovem računu bi stala najboljša argentinska živina pri nas 250 K, dočim stane naša domača živina 600—700 K. Zato je seveda zelo potrebno, da avstrijska vlada vse to še študira! Govornik naglašja, da bi interesi naših kmetov in kajzarjev nič ne trpeli, ako se sklene trgovinska pogodba z Argentiniijo. Kajti nikjer na Slovenskem ne rede kmetje toliko živine, da bi resno prihajala v pošev. Po taki pogodbi bi bili prizadeti k večjemu interesi veleposestnikov in samostanov, za katere se bori kmet v svojo lastno škodo. Veleposestniki in sveta katoliška cerkev, za katero se bore vsi klerikalci od Šusteršiča pa doli do Gostinčarja, so najhujši sovražniki delavca in kmeta. S svojo vero naj ti ljudje ostanejo doma! Če odvzamete tem ljudem kruh, bo šla takoj rakom živigat tudi njihova vera. — Država naj preskrbi svojim državljanom dovolj sredstev za življenje. Kadar bo delavstvo popolnoma brez vseh sredstev, tedaj naj se nikar ne čudijo, če bo seglo po skrajnem sredstvu — po tujem blagu. Tukaj je tista nevarnost, za katero naj bi se brigali razni Schwarzi, Bienerthi, Weisskirchnerji in drugi!

K besedi se oglasi sodr. Grile, ki opominja železničarje, naj bodo previdni pri stavbi personalnih hiš, kajti v Trstu se je izkazalo, da stvar ni tako ugodna, kakor se kaže na prvi pogled. Za stanarino in vodno pristojbino se je govorniku toliko odtegnilo, da je prinesel prvega v mesecu domov samo 50 K. — Po kratkem pojasnilu predlaga sodr. Kopač resolucijo, da naj se merodajni faktorji zavzemajo za naglo rešitev vprašanja železničarskih hiš, ki naj se zgradi med skladiščem c. kr. državnih železnic in Marije Terezije cesto. Južna železnica naj sezida poleg že obstoječih hiš še toliko novih, kolikor je potrebnih. Ker se ne oglasi nihče več, zaključil predsednik shod.

Za kratek čas.

Izgubljeni prstan.

(Po resnični dogodbi.)

Potočnjakova Maša je izgubila neke v sobi svoj briljantni prstan. Zato obljubi strežnici Ani najdenine 10 kron. Ne traja dolgo in že prisopiha v sobo Ana z najdeno dragocenostjo. Na vprašanje Mašine matere, kje je dobila prstan, izblekne neovirano strežnica:

»V postelji najemnika mesečne sobe gosp. Korena.«

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Potrtega srca naznanjamo, da je v soboto ob pol 6. uri zvečer po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti, preminula v 70. letu svoje starosti, draga mati, oziroma teta, gospa

Ana Puchar
vdova v Domžalah.

Pogreb se vrši v ponedeljek, dne 29. avgusta ob 9. uri dopoldne iz hiše žalosti v Domžalah na ondoto pokopališče.

V Domžalah, 28. avg. 1910.

Žalujejo ostali.

Stenografa

za slovensko in nemško narekovanje
išče odvetniška pisarna v Ljubljani.
— Ponudbe pod „Stenopisec“
na upravnishvo »Slov. Naroda«
Vstop takoj ali 15. septembra 1910.

oprava

se prodaja radi izpraznjenja stano-
vanja v kratkem času na Dunajski
cesti št. 19, III. Povpraša se vsaki
dan od 3. do 6. pop. razen nedelje.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo
v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.310-59

obrestuje hranilne vloge po 4½%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5½% z 1½% na amortizacijo ali pa po
5½% brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4½%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Ekspedira trgovske menice.** — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Promese zemljiških srečk k **K 5-50**
žrebanju 5. septembra t. l. po

k žrebanju tiskih srečk **K 8-—**
1 oktobra t. l. po

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond **K 42.812.797** — jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Banka „SLAVIJA“

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
ske in polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
hujše nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svoje močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4½% brez odbitka; nevzdržene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1½% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.